

[Aksel Møller.]

tænkningen, men jeg vil gerne gøre en Bemærkning yderligere derom. Man har naturligvis været ængstelig for, at dette Nævn, naar det blev tilvejebragt, skulde give Ministeren en Hjemmel, han, efter manges Opfattelse, ikke tidligere har haft, til at fratage en næringsdrivende Adgangen for kortere eller længere Tid til at deltage i Ind- og Udførsel af Varer. Det er givet, at den højtærede Minister rent faktisk har udøvet en saadan Beføjelse, og det kan ikke bestrides, at det i Undtagelsestilfælde kan være nødvendigt, særlig af Rensyn til de næringsdrivende, som til Punkt og Prikke overholder de gældende Bestemmelser. Lad mig f. Eks. nævne de saakaldte Lufttilbud, som man undertiden hører er indsendt til Tilbudskontrollen, for at den enkelte Indsender derved kan opnaa en større Andel af Importen end den, der kan opnaas af de næringsdrivende, der indsender reelle Tilbud. De er et Eksempel paa, hvor nødvendigt det kan være, at der inden for denne Lovs Rammer er visse Muligheder for Sanktionsforanstaltninger over for næringsdrivende. Men de maa være sikret mod en vilkaarlig Bedømmelse, og i et saa vigtigt Forhold, som dette maa siges at være, hvor Administrationen ligefrem kan nægte en næringsdrivende Adgang til at udøve Erhverv, har det været os magtpaaliggende at faa den Retsikkerhed skabt, som kan skabes ved, at dette uafhængige Institut, Ankenævnet, bestaaende af 3 Jurister, særligt kvalificerede, ganske uafhængige af Administration og Ministerium, kan afsige en endelig Kendelse.

Det gamle Ankenævn skal jo selv efter denne Ordning bevare alle de øvrige Sager, og det er vel de Sager, som er almindeligst forekommende, men jeg tillader mig at anmode den højtærede Minister om saa vidt muligt at lade dette Ankenævns Virksomhed foregaa paa en saadan Maade, at Afgørelserne ikke syltes. De er ikke blevet syltet, saa vidt jeg ved, af Ankenævnet, men jeg har et Eksempel paa, hvorledes de er blevet syltet af det høje Ministerium. Jeg siger udtrykkelig Ministerium, for jeg er ikke sikker paa, at det alt sammen er sket i den nuværende højtærede Ministers Tid. Jeg fik i Gaar Lejlighed til at stifte Bekendtskab med en Sag, som jeg vil nævne Omridset af, for at man kan blive klar paa, hvor meget det beror paa Administrationen, om en i og for sig rigtig Lovgivning bliver udført formaalstjenligt og rigtigt.

En Importør anmodede den 11. Juni 1945 Varedirektoratet om at blive anerkendt som Importør af en Vare. Den 6. Juli 1945

optog Direktoratet en samlet Behandling af samtlige Ansøgninger vedrørende den paagældende Vare. Den 6. April 1946, altsaa $\frac{3}{4}$ Aar efter, fik den paagældende efter en lang Række Forhandlinger Afslag fra Direktoratet, og han gaar saa den 1. Maj til Ankenævnet. Den 28. Maj 1946, prisværdigt hurtigt, blev Sagen behandlet af Ankenævnet, og siden har den paagældende ikke hørt noget som helst. Den 28. Maj 1946 blev Sagen altsaa afgjort ved Ankenævnet. Man formoder, at Kendelsen er faldet ud til Fordel for den paagældende Importør, men i Varedirektoratet, hvor han har efterlyst Sagen, faar han at vide, at den ligger i Handelsministeriet, og der er ikke foretaget nogen endelig Afgørelse endnu, saa vidt den paagældende ved, og det er dog ret vigtigt, at netop han faar det at vide. Der er ikke sket noget siden Ankenævnets Afgørelse for 2 Aar siden.

Det forekommer mig, at vi maa se at faa en saadan Administration af den Lovgivning, at saadanne Klager ikke kan fremkomme. Jeg skal bagefter tillade mig at gøre den højtærede Handelsminister nærmere bekendt med Problemet, saaledes at Sagen kan efterlyses og man maaske kan faa en Afgørelse eller i hvert Fald en Forklaring.

Det, der er opnaaet ved den højtærede Ministers Imødekommenhed over for Udvalget, er altsaa, at den almindelige Lovgivning skal begynde at afløse Anvendelsen af Bemyndigelse, at generelle Regler, ogsaa hvor Bemyndigelse ellers anvendes, saa vidt muligt skal lægges til Grund for Administrationen, at disse generelle Regler i videst mulig Omfang skal offentliggøres, og at Lovens Formaaalsparagraf tydeliggør, hvad Bemyndigelsen kan anvendes til. Jeg maa efter denne Formaaalsparagrafs Vedtagelse gaa ud fra, at man f. Eks. ikke kan lukke en eller anden Branche for at forsyne den med Skatter. Det maa være klart, at det kan man ikke, som Formaaalsparagraffen er affattet. Jeg gaar ud fra, at man heller ikke kan beskæftige sig med rene Bagatelsager, jeg læser nemlig ogsaa Stk. 1 og Stk. 2 i Formaaalsparagraffen i Sammenhæng. I øvrigt maa vi indrømme Handelsministeren, at der er megen Bevægelsesfrihed i Behold endda efter den Lov, der nu bliver færdig.

Ved alle de foreslaaede Ændringer er der dels i selve Bestemmelserne, dels i den Praksis, der nu kan udvikle sig paa Grundlag af disse, tilvejebragt tilgængelige Retskilder, hvorpaa den enkelte Borger kan støtte sig, og der er altsaa ogsaa skabt en